

Redaktör: Marie Sundberg, debatt@di.se Telefon 08-573 650 98

BREV

Skicka e-post till brev@di.se

CENTERN SVIKER. Det är dags att underlätta bildandet av nya företag i kvinnodominerade branscher, skriver CUF:s ordförande.

Centern måste jobba mer för jämställdhet

Jämställdhetsdebatten i riksdagen fastnar ofta i abstrakta diskussioner. En kraftfull jämställdhetspolitik bygger på att kommunpolitiker förbättrar kvinnors löner och möjligheten för kvinnor att starta företag.

Konkurrensutsatt vård, omsorg och utbildning skapar fler arbetsgivare och därmed krav på högre löner. Det underlättar möjligheten att driva företag inom de sektorer där kvinnor traditionellt är anställda.

I Svenskt Näringslivs rapport om lokalt företagsklimat rangordnas kommuner efter hur duktiga de är att tillåta företagande inom den offentliga sektorn.

50 kommuner i Sverige har en centerpartist som ordförande i kommunstyrelsen. Av dessa placerar sig bara 19 på den övre halvan i kategorin ”entreprenader” i 2007 års rapport. Ett år efter valet har de minskat till 14. Bland de 30 kommunerna i den absoluta botten av 2008 års mätning återfinns åtta med centerpartister i ledningen.

Centerpartiet har alltid stått upp för företagande. Ett rimligt antagande borde vara att centerpartister är starkt överrepresenterade i toppen, inte tvärtom.

Kommuner som leds av kvinnliga centerpartister, tyvärr bara tretton stycken, är mycket bättre på att lägga ut sin verksamhet på entreprenad.

En tredjedel av de kvinnliga kommunstyrelseordförandena ligger på listan över de hundra främsta mot bara var åttonde manlig.

Bara kommunpolitikerna har makten att bryta mönstren som håller kvinnor kvar i sektorer med en enda arbetsgivare, i system där företagande inom de traditionellt kvinnliga sektorerna försvåras. Att våra kommunalråd, främst manliga, inte är bättre är ett misslyckande.

Vid valet 2010 vill jag att centerpartiet är valet för företagare, frihetsvänner och feminister. För att det ska vara möjligt krävs mod i kommuner och landsting, såväl som i riksdagen.

MAGNUS ANDERSSON

förbundsordförande,
Centerpartiets ungdomsförbund

Irland ska rösta om Lissabonfördraget den 12 juni. Fördraget är ett stort steg mot Europas förenta stater. Ett nej vore välkommet eftersom detta är en sämre kopia av det tidigare förkastade konstitutionsförslaget. Vi Europavänner är inte nöjda med lite ökad insyn från våra nationella parlament. Detta är centralism om än i demokratiska former, skriver **Carl-Johan Westholm**.

Ett irländskt nej ger EU chans till bättre fördrag

Om ett politiskt parti är efter år betonade att Sverige måste gå framåt och tala med en röst, om vikten av att vara en god svensk, att säga ja till Sverige – då skulle detta flum efter en tid inte längre bemötas med tystnad. I stället skulle många fråga vad som dolde sig bakom. Just dessa ord används ofta av Europavänner. Jag är också Europavän, men jag är ingen vän av flum. Den intellektuella hållningslöshet och politiska manipulation som kännetecknar framtagandet av Lissabonfördraget saknar motstycke bland demokratier i modern tid. Det har mottagits med tystnad i Sverige.

Irland ska som enda land folkomrösta om fördraget den 12 juni. Ett antal EU-länders parlament har redan voterat igenom det. Den svenska riksdagen säger ja till hösten – om inget oväntat inträffar.

Lissabonfördraget till-

kom sedan förslaget till ny EU-konstitution avvisats i folkomröstningar i Frankrike och Nederländerna. För att minska risken för folkomröstningar gjordes Lissabonfördraget närmast oläsligt, med massor av hänvisningar, enligt EU-konstitutionens fader, den förre franske presidenten Giscard d'Estaing. Det är ingen större skillnad mellan konstitutionsförslaget och Lissabonfördraget.

Oavsett vad som sägs är detta ett stort steg mot Europas förenta stater. Över 70 procent av besluten i riksdagen anpassas redan till Bryssel. Den svenske statschefen borde byta titel till greven av Stockholm.

Politiska beslut har en tendens att centralisera och likforma. ”En god europé” vill att Europas länder alltmör ska ha samma av allting, till exempel samma försvars- och säkerhetspolitik, samma utrikespolitik och samma lagar och skatter, så kallad harmonisering.

Carl-Johan Westholm

tidigare vd,
Företagarna
och Svensk
handel

”Den svenska statschefen borde byta titel till greven av Stockholm.”

Det ena behöver inte följ av det andra – om inte avsikten är någonting större. Det finns en supernationalistisk ådra i det mesta. Till och med korruptionen bedöms mildare, bara den är europeisk.

En vanlig invändning mot EU, som Lissabonfördraget påverkats av, gäller det omtalade demokratiska underskottet.

Därför finns inslag i fördraget som ger de enskilda medlemslänternas parlament ökad insyn och något ökat inflytande.

Men är det nog? Och är det rätt väg? Om det vore rätt väg, då borde vi Europavänner vara nöjda om vi fick en direktvald president i EU, och om EU-parlamentet utser EU:s regering.

Men centralism är centralism, om än i demokratiska former.

Världens regeringar behöver samarbeta. Men till och med den tuffaste uppgiften för dagens EU – klimatfrågan – kunde EU:s

länder bli eniga om, trots vetorätt för alla regeringar.

Bara för att jag är kritisk tycker jag inte att Sverige ska lämna EU. Men om Frankrike lämnade EU en period, det vore bättre. Jag gillar Frankrike, och dem som där bor, men deras kulturella arv av politisk dirigism och nationell ärelystnad har inte varit bra för Europasamarbetet – och inte för Frankrike heller.

Jag hoppas därför att irländarna röstar nej till Lissabonfördraget. Då slipper den svenska riksdagen ta ställning. Då har EU en chans att komma med något bättre. Det är tragiskt att ett fördrag, som en del regeringschefer säger är så viktigt, samtidigt smusslas fram.

”Slå vakt om den svenska modellen” och ”säg ja till Europa” är kodorden som ska öppna politikens huvudport.

Men vart? Kan geografiska termer i längden befria oss från att tänka självständigt?

Så får prospekteringen tillbaka anseendet

Prospekteringen blomstrar. För 2008 ser insatserna ut att närma sig 700 miljoner kronor enbart i Sverige. Största delen går till avfolkningsbygder där varje nytt jobb är extra värdefullt. De svenska gruvorna står för en viktig del av Europas metallförsörjning. De är grunden för gruvmaterielindustrin med världsledande företag, både stora etablerade och mindre nischföretag.

Det nordiska klustret är mycket viktigt för hela EU:s metallförsörjning.

Men förtroendet för grundbulten i hela klustret, prospekteringsbolagen,

måste stärkas. Småsparare och institutionella investerare måste kunna lita på den information de får.

Gruvindustrins organisation, Sve Min tillsatte 2001 en nämnd för ackreditering av ”kvalificerade” personer, som ska garantera att all geologisk information är korrekt. 2005 gick den finska gruvbranschen med i samarbetet. OMX Stockholmsbörsen tog in Sve Mins regler som rekommendationer i sina avtal 2003.

Men systemet har inte fungerat som tänkt. Det fick sig en riktig knäck när Scanning gick i konkurs. I andra fall har kursdrivande information släppts igenom.

Alla bolag som är aktiva med prospektering i Norden

Magnus Ericsson

partner, Raw
materials group

Karl-Axel Waplan

styrelse-
ordförande,
Endomines,
vd, Northland
Resources
europeiska
operationer

borde omfattas och granskas så att all information är korrekt. Nya bolag måste släppas in i kommittéer och styrelser för att känna sig delaktiga och stimulera med nya erfarenheter och tankar.

Ett första steg är att återstarta nämnden för ackreditering. En oberoende granskningskommitté under den nordiska gruvindustrins och börsernas beskydd bör skapas. Den kan finansieras med avgifter från de bolag som granskas.

Dess uppgift skulle vara att: ► utse kvalificerade personer, ► granska bolagens pressmeddelanden och övrig information, ► se till att regelverket efter-

levs och att övertramp beivras, ► utbilda både företagsledningar och kvalificerade personer, ► hålla internationella kontakter.

Kommittén skulle arbeta brett och raskt så att alla bolag, vare sig de i dag är medlemmar i den nordiska gruvindustrins organisationer eller inte, skulle känna sig manade att delta.

Gruvindustrin i Sverige, Finland och Norge måste agera omedelbart och konstruktivt. Med en proaktiv kontroll kan förtroendet för branschen återupprättas och Norden växa som den europeiska gruv- och prospekteringsindustrins centrum.

DAGENS CITAT

”Visst har avtalet inneburit ökade kostnader för oss, men jag ser det som att vi får igen det genom längre relationer med våra medarbetare.”

Hemstadsföretaget Hemfrids vd **Åsa Andersson** har nyligen tecknat kollektivavtal med Kommunal. I LO-Tidningen.

”Därför är det inte bara klimathotet som står på spel utan även klimatpolitikens uppläggning.”

Carl B Hamilton (fp) befarar regleringar, förbud, subventioner och en ineffektiv klimatlagstiftning om det visar sig att fler näringslivsledare än förre Sandvikchefen Per-Olof Eriksson förnekar klimathoten. Till TT.